

Váš dopis zn.:

Ze dne: 08.06.2026

Evid. číslo: MULO 27007/2026

Naše č. j.: OŽP 675/2026 LH

S-888

Spisový znak: 231.2

Vyřizuje: Ing. Lenka Havlíčková

Tel.: +420 416 571 133

E-mail: lenka.havlickova@meulovo.cz

Datum: 02.07.2026

ZÁVAZNÉ STANOVISKO

Městský úřad Lovosice, odbor životního prostředí jako věcně příslušný vodoprávní úřad podle ustanovení § 104 odst. 2 písm. c) a § 106 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vodní zákon“) a místně příslušný správní orgán podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), v řízení o vydání závazného stanoviska dle § 149 odst. 1 správního řádu, žadateli:

AOPK ČR, Regionální pracoviště Správa CHKO České středohoří, Michalská 14, 412 01 Litoměřice, IČO 62933591,
(dále jen „žadatel“)

vydává souhlasné závazné stanovisko

podle ustanovení § 104 odst. 3 vodního zákona, k záměru vyhrazení prostoru pro vjezd a odstavení motorových vozidel na pozemcích p. č. 683/3, 685/2, 685/3, 685/9, 685/10, 685/11, 685/12 a 685/14 v k. ú. Milešov u Lovosic.

Závazné stanovisko vodoprávního úřadu se dle § 104 odst. 3 vodního zákona vydává **za těchto podmínek:**

1. Veškeré činnosti spojené s realizací předmětného záměru a hospodařením v oblasti ochranného pásma vodního zdroje II. stupně (dále jen „OPVZ“) musí probíhat tak, aby nedošlo k ohrožení povrchových a podzemních vod (ztráta či změna vydatnosti, kvality apod.) a dále tak, aby nedošlo ke zhoršení jejich využitelnosti pro vodárenské účely.
2. Na území OPVZ je nutné vyloučení vsakování toxických vod nebo jiných látek, které by mohly mít negativní vliv na jakost podzemních vod.
3. Bude zachována opatrnost při práci s ropnými látkami. Dopravní prostředky musí být zabezpečeny proti úniku ropných látek do horninového prostředí.
4. Zasakování srážkových vod z parkovacích ploch je přípustné pouze za podmínky jejich vícestupňového předčištění. Součástí systému musí být minimálně sedimentační prostor pro zachycení nerozpuštěných látek a odlučovač lehkých kapalin třídy I dle ČSN EN 858 s automatickým uzávěrem. V případě havárie, úniku závadných látek nebo zjištění nefunkčnosti předčisticího zařízení nesmí být srážkové vody zasakovány a provozovatel je povinen neprodleně přijmout opatření k zamezení ohrožení podzemních vod.
5. Na území OPVZ je zákaz mytí a údržby osobních aut a mechanizačních prostředků (lze provádět pouze na vyhrazených a zpevněných plochách, vybavených vhodným čistícím zařízením odpadních vod).
6. Na území OPVZ nebudou vytvářeny dlouhodobé deponie stavebního materiálu a zeminy, aby nedošlo k ohrožení jakosti vody.

ODŮVODNĚNÍ

Vodoprávnímu úřadu byla dne 08.06.2026 doručena žádost žadatele, AOPK ČR, Regionální pracoviště Správa CHKO České středohoří, o vydání závazného stanoviska podle § 104 odst. 3 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vodní zákon“), k záměru vyhrazení prostoru pro vjezd a odstavení motorových vozidel na pozemcích p. č. 683/3, 685/2, 685/3, 685/9, 685/10, 685/11, 685/12 a 685/14 v k. ú. Milešov u Lovosic.

Z předložené žádosti vodoprávní úřad zjistil, že záměr spočívá ve vyhrazení prostoru pro vjezd a odstavení motorových vozidel na shora uvedených pozemcích. Současně bylo zjištěno, že předmětné pozemky se nacházejí v ochranném pásmu vodního zdroje II. stupně pro vodní zdroj Malé Žernoseky - sběrná jímka se zářezem. Ochranné pásmo bylo stanoveno rozhodnutím Odboru vodního a lesního hospodářství a zemědělství ONV Litoměřice č. j. Vod. 2/7/1983 ze dne 15.01.1985.

Podle § 30 vodního zákona slouží ochranné pásmo vodního zdroje II. stupně k ochraně vodního zdroje v územích stanovených tak, aby nedocházelo k ohrožení jeho vydatnosti, jakosti nebo zdravotní nezávadnosti. V ochranném pásmu I. a II. stupně je zakázáno provádět činnosti poškozující nebo ohrožující vydatnost, jakost nebo zdravotní nezávadnost vodního zdroje, a to v rozsahu vymezeném aktem, jímž bylo ochranné pásmo stanoveno nebo změněno.

Vodoprávní úřad proto posuzoval, zda navržený záměr může představovat takovou činnost, která by mohla negativně ovlivnit jakost nebo vydatnost chráněného vodního zdroje, a zda je možné případná rizika eliminovat stanovením podmínek v závazném stanovisku.

Při hodnocení vycházel vodoprávní úřad zejména z povahy záměru, jeho umístění v ochranném pásmu vodního zdroje II. stupně a z obecných rizik, která jsou s provozem a odstavováním motorových vozidel v takto chráněném území spojena. Za relevantní rizika považoval zejména možnost úniku ropných látek nebo jiných závadných látek z motorových vozidel, riziko vsakování znečištěných srážkových vod z dotčených ploch do horninového prostředí a podzemních vod, a dále riziko spojené s nevhodným nakládáním se stavebními materiály, zeminou nebo s prováděním činností údržbového charakteru na vozidlech přímo v území ochranného pásma.

Vodoprávní úřad dospěl k závěru, že samotné vyhrazení prostoru pro vjezd a odstavení motorových vozidel nepředstavuje bez dalšího činnost, která by musela být v daném území vyloučena, pokud budou současně přijata taková technická, provozní a organizační opatření, která vyloučí nebo podstatně omezí možnost ohrožení podzemních a povrchových vod. Z tohoto důvodu stanovil podmínky směřující zejména k prevenci havarijních úniků, k vyloučení vsakování toxických nebo jinak znečištěných vod, k zajištění odpovídajícího předčištění srážkových vod z parkovacích ploch a k zákazu činností, které by zvyšovaly riziko kontaminace vodního zdroje.

Podmínka č. 1 obecně vyjadřuje základní požadavek ochrany vodního zdroje v ochranném pásmu II. stupně, tedy povinnost realizovat i provozovat záměr tak, aby nedošlo k ohrožení jakosti, vydatnosti ani využitelnosti vod pro vodárenské účely. Tato podmínka vychází přímo z účelu ochranného pásma podle § 30 vodního zákona.

Podmínka č. 2 reaguje na nutnost zamezit vsakování toxických vod a jiných látek, které by mohly negativně ovlivnit jakost podzemních vod. Vzhledem k umístění záměru v ochranném pásmu vodního zdroje je třeba vyloučit jakékoli přímé či nepřímé vnášení závadných látek do půdního a horninového prostředí.

Podmínka č. 3 směřuje k minimalizaci rizik spojených s provozem motorových vozidel, zejména k prevenci úniků ropných látek. Právě úkapy provozních kapalin, únik pohonných hmot nebo havarijní stav vozidel představují typické a v daném případě relevantní riziko pro podzemní vody.

Podmínka č. 4 byla stanovena z důvodu, že srážkové vody stékající z parkovacích ploch mohou obsahovat nerozpuštěné látky a lehké kapaliny, zejména ropného původu. Pokud mají být tyto vody zasakovány, je nutné, aby předtím prošly odpovídajícím vícestupňovým předčištěním, které sníží riziko průniku znečištění do podzemních vod na přijatelnou míru. Současně je nezbytné stanovit postup pro případ havárie, úniku závadných látek nebo nefunkčnosti předčisticího zařízení, kdy zasakování nesmí pokračovat.

Podmínka č. 5 zakazuje mytí a údržbu vozidel a mechanizačních prostředků na území ochranného pásma, protože tyto činnosti obvykle zvyšují riziko úniku ropných látek, detergentů a dalších závadných látek do prostředí. Jejich provádění je proto možné pouze na k tomu určených a technicky zabezpečených plochách.

Podmínka č. 6 omezuje vytváření dlouhodobých deponií stavebního materiálu a zeminy, neboť i tyto mohou nepříznivě ovlivnit odtokové poměry, vsakování, případně představovat sekundární zdroj znečištění v chráněném území.

Na základě posouzení předložené žádosti, umístění záměru a jeho povahy vodoprávní úřad uzavřel, že při dodržení stanovených podmínek nedojde k zásadnímu negativnímu dotčení zájmů chráněných vodním zákonem ani k rozporu s účelem ochranného pásma vodního zdroje II. stupně.

Vodoprávní úřad se dále zabýval i hledisky uvedenými v § 104 odst. 3 vodního zákona a posoudil, zda provedení záměru může vést ke zhoršení stavu nebo ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo ke zhoršení stavu útvaru podzemní vody, popřípadě ke znemožnění dosažení dobrého stavu nebo dobrého ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo dobrého stavu útvaru podzemní vody. S ohledem na charakter záměru a na stanovené podmínky dospěl k závěru, že takový následek nelze důvodně předpokládat.

Z uvedených důvodů vodoprávní úřad vydal souhlasné závazné stanovisko.

POUČENÍ

Podle § 149 správního řádu není závazné stanovisko samostatným rozhodnutím a nelze se proti němu odvolat. Jeho obsah je závazným podkladem pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu, jehož vydání podmiňuje. Obsah závazného stanoviska lze napadnout odvoláním proti rozhodnutí příslušného správního úřadu.

Ing. Lenka Havlíčková
referent odboru životního prostředí
MěÚ Lovosice

Rozdělovník:

AOPK ČR, Regionální pracoviště Správa CHKO České středohoří, Michalská 14, 412 01 Litoměřice (DS)

IČ: 00263991, ID datové schránky: ytbbs49,
meulovo@meulovo.cz, T: 416 571 111,
lovo.cz

Městský úřad Lovosice
Školní 407/2, 410 02 Lovosice 2

3/3